

обществе, ни в политике, ни в экономике. Стоит взглянуть на ту же Норвегию, которая с 2006 года имеет закон, по которому 40% членов всех наблюдательных советов должны быть женщины. Если компании этот закон нарушают, то это чревато штрафными санкциями. Похожим образом действует и премьер-министр Испании. Половина министров в испанском правительстве – это женщины. Схожие тенденции наблюдаются и в азиатских странах. Речь идет не о том, как развита страна, а прежде всего, о том, что женщины имеют право голоса.

Долгие годы в Украине представительство женщин в высших органах власти было незначительным. Но в 2019 году произошли существенные сдвиги. На выборах в Верховную Раду IX созыва произошёл стремительный рывок по обеспечению гендерного равенства среди народных депутатов. В прошлом созыве было только 12% женщин. Сейчас мы видим зеркальную цифру - 21%. Около 20% комитетов украинского парламента возглавляют женщины

Список джерел інформації:

1. Ми різні – ми рівні. Основи культури гендерної рівності: Навчальний посібник для учнів 9–12 класів загальноосвітніх навчальних закладів / за ред. О. Семиколенової – К.: К.І.С., 2007. – 176 с.
2. Азбука прав працюючих жінок і гендерної рівності. – 2-ге вид. [укр. мов.]. – К.: МОП, 2010. -229 с.
3. Основи гендерного аналізу. Навч. посіб. / уклад. О. Рудік. – К.: К.І.С., 2013. – 111 с.
4. У Верховній раді порахували кількість жінок-депутатів. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://www.unn.com.ua/uk/news/1840623>

Мірончук А. В.
НТУ «ХП»

ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕНТРІВ ЗАЙНЯТОСТІ НА РИНКУ ПРАЦІ: СОЦІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ

Державна служба зайнятості – централізована система державних установ, діяльність якої спрямовується та координується Міністерством соціальної політики України. На сьогодні державна служба зайнятості є активним посередником на ринку праці між роботодавцями і шукачами роботи, вона на безоплатній основі надає послуги із пошуку підходящої роботи та підбору персоналу, послуги з державного соціального страхування на випадок безробіття, а також здійснює виплату матеріального забезпечення у зв'язку з тимчасовою втратою роботи. Сьогодні державна служба зайнятості – це

структура, яка об'єднує 583 центри зайнятості по всій Україні. Всі відділення Служби працюють за єдиною схемою надання послуг. Клієнти можуть звернутися до будь-якого центру зайнятості та отримати всі передбачені законодавством соціальні послуги, пов'язані з працевлаштуванням.

За визначенням Міжнародної організації праці, безробітною є особа, яка хоче і може працювати, але не має робочого місця. У законі України про зайнятість безробітними вважаються громадяни працездатного віку, які з незалежних від них причин не мають заробітку і трудового доходу, зареєстровані у державній службі зайнятості як особи, що шукають роботу.

З метою виявлення сукупності соціальних характеристик безробітних, які є клієнтами центру зайнятості, на базі Ізюмського міськрайонного центру зайнятості протягом 2019 року було проведене відповідне соціологічне дослідження. Об'єктом дослідження було обрано пошукувачів роботи – клієнтів Центру зайнятості, метод – анкетування.

З'ясувалося, клієнтами центру зайнятості є переважно в рівній мірі безробітні чоловіки й жінки віком 28-35 років. Переважна більшість безробітних мають повну вищу освіту, їх матеріальний стан є нижче середнього рівня, загальний трудовий стаж становить від 5 до 10 років.

До того як опинитися у статусі безробітного більшість опитаних вже працювали в державному (комунальному) закладі/підприємстві або не отримали пропозиції працевлаштування після закінчення навчального закладу. Жінки звільнилися з попереднього місця працевлаштування переважно через погані умови праці, чоловіки потерпали від скорочення робочих місць, зокрема, через банкрутство/ліквідацію підприємства. Стосовно більш старших вікових груп характерною ознакою є звільнення через вік та погіршення здоров'я. Більшість опитаних знаходяться у статусі безробітного від 1 до 2 років і перебувають на обліку Ізюмського міськрайонного центру зайнятості до 1 року. Опитані респонденти з неповною середньою освітою є безробітними понад 3 роки, а ті, що мають більш високу освіту – до 1 року. Третина респондентів готові погодитися на тимчасову та сезонну роботу. Для більшості опитаних безробітних, рівень заробітної плати на новому робочому місці буде прийнятним, якщо буде коливатися у діапазоні 10-11 тисяч гривень.

Державна служба зайнятості є головним каналом пошуку роботи серед опитаних. Опитані безробітні також намагаються самостійно працевлаштуватися. Основними популярними каналами пошуку роботи було визнано спеціалізовані пошукові сайти та Інтернет. Як показало дослідження, безробітні недостатньо орієнтуються у поточній ситуації на ринку праці. Також більшість опитаних вважають, що вирішальними для працевлаштування є досвід та стаж роботи по професії.

Половина безробітних готові погодитися на усі варіанти роботи, згодні навіть випробувати себе у новій сфері діяльності. Але респонденти з високим матеріальним станом згодні на роботу лише згідно освіти та кваліфікації. Чверть опитаних визначили, що вміння спілкуватися та заводити «зв'язки» є важливими обставинами при самостійному працевлаштуванні.

Респонденти також оцінили ступінь важливості певних характеристик при пошуку нового робочого місця. Вони визначили, що наявність повного соціального пакету, своєчасна виплата заробітної плати, стабільне положення підприємства повністю задовольняють їх при працевлаштуванні.

Соціологічне спостереження розкрило також недоліки в роботі Ізюмського міськрайонного центру зайнятості. Респонденти «скаржилися» на формальне ставлення працівників служби. Було з'ясовано, що немає матеріального заохочення найбільш ефективних працівників служби. Отже, в рекомендаціях наданих адміністрації Центру включено пропозицію розробити нову систему оплати штатних працівників, яка б враховувала кінцевий результат – задоволення запитів як пошукувачів роботи, так і роботодавців.

Список джерел інформації:

1. Бараник З. П. Регіональний аналіз функціонування ринку праці / З. П. Бараник // Наук. вісник ВДУ ім. Л.Українки: Зб. наук. праць. - Луцьк: ВДУ ім. Л. Українки. - 2004. - № 5.

2. Маршавін Ю.М. Регулювання ринку праці України: теорія і практика системного підходу: / Ю.М. Маршавін – К.: Альтерпрес, 2011.

3. Довжук Б. С. Перспективи діяльності державної служби зайнятості / Б. С. Довжук // Ринок праці та зайнятість населення. - 2010. - №1. - С. 120.

Мітіна В.
ХНУ ім. В.Н. Каразіна

СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ АЛКОГОЛІЗАЦІЇ

Явище алкоголізму є дуже поширеним в нашому суспільстві. За даними анкетного опитування «Ставлення до кріпкого алкоголю населення України», яке проводилось спеціалістами українського інституту соціальних досліджень у м. Києві у 2011 році майже 80% респондентів вживають алкоголь, а близько 65% опитаних вживають алкоголь регулярно. Загальносвітова тенденція показує, що від алкогольної залежності в Україні страждає 4,2% населення, що в цифровому вираженні становить 1,7 мільйони українців [1]. За статистикою в результаті алкогольного сп'яніння щороку в Україні налічується 3 мільйони